

Ahoj všem...!

Přestože nejsem (a logicky ani nemohu být) členem Studentské rady, stál jsem s několika z Vás u jejího vzniku, vymýšlel pravidla jejího fungování a obhajoval její založení a fungování proti "nepřízní osudu" v podobě odporu některých mých kolegů proti tomu, aby takový orgán vůbec existoval. Vždycky jsem byl toho názoru, že mají-li porady učitelé, aby jednali o chodu školy, měli by takovou možnost mít i studenti, protože i jich se pochopitelně tyto záležitosti velmi týkají. Poté, když všichni fakt existence Rady přijali, jsem ji předal už jen Vám, studentům, abyste tento bezesporu užitečný orgán studentské samosprávy užívali a spravovali ke svému užitku i ku prospěchu celé školy... Nadále jsem měl s Radou společné "jen" to, že jsem vytvořil na webu školy stránku, kam jsem pravidelně dával zápisy ze schůzek, a tyto zápisy rovněž vyvěšoval na nástěnce ve studovně. Nepravidelně jsem vykonával funkci jakéhosi "advokáta", když někdo z mých kolegů na Radu útočil. To jen tak pro vyjasnění toho, proč že Vám do toho vlastně teď mluvím a proč mi vůbec Filipův mail přišel. Nebojte, je to poprvé a naposled, co Vám do toho mluvím - mně může být nakonec existence či neexistence nějaké Rady opravdu jedno. Nadále tedy - podobně jako Filip - nechci a nebudu mít s Radou nic společného, ostatně stejně vlastně existuje jen teoreticky (a nemusí tedy existovat vůbec).

Trochu jsem už od začátku počítal i s tím, že vše může vzít takový konec jako teď, tedy že Radu pohřbí samotní studenti. A nemyslím tím Filipa, aby bylo jasno, ten pro ni udělal ze všech studentů asi nejvíc. Nemyslím tím vůbec ani ty, kdo na její schůzky chodí, případně dají vědět, když opravdu přijít nemohou. Těmi "hrobaři" jsou studenti, kteří se schůzek pravidelně nezúčastňují a kteří ani nejsou k těm, kdo přijdou, natolik slušní, aby dali předem vědět, že se nedostaví a že jim tedy není lhostejné, když na ně několik jejich spolužáků zbytečně čeká.

Jsou u nás ve škole lidé, kteří by chtěli svůj studentský život zlepšit; a vlastně nejen svůj, protože chtějí jednat i konat v zájmu ostatních, v zájmu všech. Jenže takových studentů je bohužel málo - alespoň málo na to, aby fungování Rady bylo možné a aby mělo nějaký smysl. Nedívám se, že nastala situace Filipa znechutila do té míry, že s Radou končí. Proč dělat něco, o co nikdo nestojí, co nikdo nejen neocení, ale naopak víceméně ignoruje...? Udělal bych to taky tak.

Dost často si různí studenti nebo i celé třídy stěžují na to nebo ono. Vždycky jim říkám, že to mají řešit prostřednictvím Rady, protože to je platforma pro takové náměty i pro řešení problémů. Často jsem také zaslechl názor, že učitelé nechtějí naslouchat studentům, že je ignorují. Jenže ono NENÍ KOMU naslouchat, když si někde stěžuje Franta, někde jinde třeba Jana, ale navzájem o sobě nevědí a logicky tedy "netáhnou za jeden provaz". K tomu měla a mohla sloužit právě Rada, to bych důvod jejího vzniku. Vedení školy se nikdy nebránilo jednání s Radou, ostatně je i v jeho zájmu, aby se problémy odкрыly a řešily. Už nebudu říkat, abyste se snažili řešit věci s pomocí Rady, s pomocí orgánu, který má zastupovat studenty v jednání s vedením - když si bude někdo stěžovat, ať si klidně stěžuje, ale jinde, už to nebudu ani poslouchat, ani se pokoušet řešit či směřovat právě na Radu, protože to opravdu nemá cenu. Svým nezájmem pohřbíváte něco, co by Vám mohlo pomoci, kdyby byl nějaký problém, kdybyste měli nějaký nápad, jak zlepšit cokoli, co by se zlepšit nebo napravit dalo.

Přišel jsem o další iluzi: že studenti chtějí věci, které se jim třeba nelíbí, změnit, ne jen všude možně (zpravidla na nepravých místech, kde slova nemohou být vyslyšena) řečnit o tom, co je špatně. Je přirozené, že jste často nespokojení. S několika dalšími, kteří stáli u vzniku Rady, jsme se domnívali, že stejně přirozené je i pokusit se změnit věci, které nejsou v pořádku. Ne, je to jinak - budete si pokud možno neustále stěžovat, ale činy následovat nebudou, jde jen o ty kecy, jinak o nic. Zkuste si tedy uvědomit, že plané řečnění zůstane jen řečněním a že jste tímto přejali chování, jež Vám tak moc vadí na starší generaci: prázdná slova, pasivitu a chování tupého stáda (stádo je vždycky tupé, to

není žádná osobní invektiva, aby nedošlo k omylu), které je sice věčně nespokojené, ale nic s tím aktivně dělat nehodlá. A pokud se dobrovolně stanete stádem, nemůžete se poté divit, že se s Vámi jako se stádem jedná.

Je to škoda. Ale VAŠE škoda.

Na závěr použiji pozdrav z Filipova mailu - *ahoj, nashle a sbohem...*

Milan Sýkora